

Kap 7 Genokraten

William gik ud af skoven i retning herregården. I den ene hånd holdt han armbrøsten. I den andre holdt han en pil der spidde kroppen til en hare. Han følte stolthed for at kunne kalde sig selv en jæger. Men det naget i hans samvittighed med alle de antipatier fra pedokratiet. Dog erkendte han at det var i hans natur, - eller rettere sagt, i hans y-kromosom. Den egenskab kunne han ikke flygte fra eller undertrykke.

Han stoppet ved skovkanten og betragtet herregården. Var der ikke noget bevægelse nede ved et kældervindue? Han løftet armbrøsten og kikket i kikkerten. Varmesøgeren førte ham til personen. Kikkerten blinket og markeret at den var i skudlinjen. Heldigvis var armbrøsten ikke ladet og han satte på sikringen - for sikkerheds skyld. Måske han burde medbringe en rigtig kikkert næste gang, tænkte han.

Det var tydeligvis ingen vedligeholdsarbejder. Personen var nysgerrig og prøvet at diskret kikke ned i kælderen. Det var vinduet til hans mandebule som var rensed for overvågningsudstyr. En fremmed, en spion, tænkte han. Først ville han vente til personen gav op og forlod stedet. Men det tog for lang tid for hans tålmodighed. Til sidst bestemte han sig for at møde med personen, der tydeligvis var der for at møde ham. Skulle han lægge fra sig våbenet og byttet? Vel, haren var måske for meget og blev lagt i pavillonen. Så gik Han lydløst fremover til han stod lige bag indtrængerens. Han kremtet. Kvinden skvat til, så de stod ansigt til ansigt. Han mødte det forskrækkede blik. Hun blev endda mere forskrækket, da hun ville undgå hans blik og så våbenet i stedet.

Hvem er du, spurgte han. Hvad gør du her? Kvinden fandt ingen sammenhængende sætning. Du er tydeligvis ingen ansat her, la han til. Hun så skamfuld ned, da hun forstod hun var afsløret. Jeg hedder William, sagde han med et forsigtigt smil. Åh, sagde han undskyldende da han husket våbenet. Ikke vær red, jeg bare måtte prøve ud noget jeg fandt i containerne. Jæger, ved du, la han til. Jeg skal ind, vil du med? Han ventet ikke på svar, men gik til hoveddøren og videre ind på køkkenet. Han satte armbrøsten i et hjørne før han vasket hænderne grundigt – til blodet var borte.

Kvinden ventet i døren. Kom ind gentog han. Hun gik forsigtigt ind og kikket rundt i stuen. Set dig, sagde han venligt og satte sig selv i stolen. Hun satte sig i sofaen. De sat en god stund og betragtet hinanden for at finde ud af situationen. Han gentog, hvem er du? Hun viste ikke hvad hun skulle svare, da de planlagde svar næppe ville overbevise. William smilte, jeg tror jeg ved hvem du er. Kvindens øjne lyste af skepsis. Dit id-kort, sagde han. Hun kikket ned og så at hun havde glemt at lægge det væk. Diskret tog hun kortet og lagde det i lommen. Jeg ved ikke helt hvad kortet viser, men du er tydeligvis en person med et betydeligt job i Gynokratiet. Hun trak et skævt smil for anerkendelsen.

Hør her, sagde William og skænket kaffe til dem begge. Jeg er ikke farlig, bare nysgerrig på min gæst. Du er her antagelig med et formål. Det var stille en lang stund før hun sagde. Jeg er ikke her i noget embedes ærende, men af personlige grunde. Jeg kom hit fordi jeg har mistanke om at du har noget med min besværlige situation at gøre. Nåh, ytret William med en vis skepsis i tonen. Kan vi snakke privat? Diskret? Lagde hun til. Ikke her, svarede han. Men siden du er så interesseret i min kælder, så er det faktisk et trygt sted. Hun knep det ene øjet i skepsis. Det er ikke overvåget, la han til. Hun så granskende på ham, hvordan kan du vide det? Det ville han ikke afsløre og parerede, soverummet er også diskret. Du vil måske hellere dit? Centerets besøgende var jo sådan målbevidst. Hun knep øjnene og sagde, bare led vejen til kælderen, du.

Hun kikket rundt. En rigtig mandebule, kommenteret hun. Et fristed, lagde han til. Bare så det er nævnt, sagde hun alvorlig. Jeg er ikke skræmt af mænd, langt i fra. Jeg ved godt at forsvare mig. Bare så du er advaret. Ingen fare, sagde han og hentet to flasker fra køleskabet. Jeg er ikke interesseret i dig mere end den nysgerrighed du selv har givet mig. Hun tog imod flasken. Skål, sagde han og drak en slurk. Hun skålet tilbage for at vise sin tillid. Det blev så stille en stund mens de drak. Så nikkede hun diskret for sig selv. Han tog det som et godt tegn. Han spurgte direkte, så hvad vil du snakke om?

Som sagt er jeg i privat og ikke embedets ærende. Hun kneb læberne sammen og fortsatte. Der er dog sammenhæng, selvom det ikke burde være så. Nogle kollegaer har skiftet standpunkt på væsentlige sager, uden nogen begrundelse. Erfaringsvis gør en så, hvis der er kommet uvedkommen indflydelse. Hun trak på det. Jeg ved ikke helt hvad det har med dig at gøre. Jeg har bare en fornærmelse på grund af visse rygter. Hun kikket op på han. Jeg sætter pris på din åbenhed, så kan du måske svare, har du fået besøg for nyligt? Han trak på smilebåndet og parrede, udover en og anden snigende spion? Hun var for tynget til at smile med.

Du spurgte ikke engang om rygterne, kommenterede hun. William nølet. Der er antageligt så mange rygter om mig, at jeg ikke kan lade denslags klukke bekymre mig. Hun lagde hovedet til side og sagde, så regner jeg med at nogen har været her før mig - med sine formål. Hans tavshed var bekræftende. Vel, jeg er også ligeglad med dine rygter – undtaget et. Hun så ham i øjnene for at se reaktionen da hun fortsatte, din avlsporno. Han reageret øjensynligt, ikke på grund af ordet, men fordi skyld for filmene blev tillagt ham. Han kremtet for at lyde overbevisende. De videoer var ikke mine. Avlscenteret produceret dem og jeg fandt dem i en container.

Kvinden studset. Du sagde ordet 'var' og ikke 'er'? Hvor er filmene nu? William prøvet med en joke, kom du helt hit for at se dem? Hun kæmpet for at holde følelser tilbage og ikke spolere samtalen med et udbrud. Du aner vidst ikke hvordan de kan misbruges, hvor destruktivt det kan blive. Som nævnt har nogle kollegaer ændret holdning i vigtige sager uden nogen saglig grund. Jeg mistænker at de bliver udpresset, måske med dine videoer. Måske det er du der udpresser, provokeret hun. Jeg har dem ikke mere, sagde han til sit forsvar. Og jeg har hellere aldrig brugt dem til udpresning. Hun så at han var ærlig. Ja, lagde han til, jeg viste filmer for overvågningskameraerne for at provokere frem en afklaring om mit eksil. Med den udtalelse forstod de begge at det tidligere besøg var indrømmet.

Gynokratiet var her, ikke? Du gav filmene til nogen i Gynokratiet, - hvad? William forstod at hendes mistanke var mere konkrete end først udtrykt. Hør her, fortsatte hun efter en pause. Der er en hårfin magtbalance mellem Gynokratiet og os. Hvem er os, afbrød William. Hun trak på det. Genokratiet. William så sin anledning til at få vide noget mere om de magter han stod ovenfor, - i hvem sin vold har var underlagt. Han ville ind på banen og ikke kun blive forhørt. Det kan være, sagde han. Men for at få denslags vigtig information, så behøver jeg at få noget tilbage. Kan du svare ærligt på mine spørgsmål? Hun tænkte over det og sagde, ikke hvad som helst, men i fortrolighed, så kan jeg nok oplyse dig en del.

Så, begyndte William forsigtig. Du er en leder i Genokratiet, formoder jeg. Hun nikkede forsigtigt. Hvad laver I egentlig? Vel, den korte formelle version er at vil forbedre mennesket ved ret moderne og effektive hjælpemidler. Det kan være konsultationer, mediciner, og terapier. Men, la hun til stolt, jeg hører mere til udviklingsafdelingen der laver ny geneterapi. Geneterapi? Ja, det vil si at vi kan reparere defekte gener i stedet at anvende for de dyre og ineffektive metoder, der i praksis bliver at forlænge en smertefuld død. Det er utroligt hvad pårørende sender en patient igennem på grund af

ubegrundet tro på håbløshed. William synes hun var kynisk ovenfor mennesker, men holdt det for sig selv.

Han spurgte, så du kender måske til noget der betegnes XXY-47? ja, jeg kender godt til din diagnose, svarede hun. Men jeg er lidt forundret at du kender til den og temmelig indgående, har jeg hørt. Vel, en plejerske nævnte det og jeg har tilladelse til at bruge et leksikon. Så du har fået særlig privilegier af en Gynokrat. Tænkte jeg det ikke. Så har du da måske overgivet de videoer til hende som modydelse? William stivnet i blikket. Ta det med ro, jeg kan mere end at lægge to og to sammen. Og du behøver ikke at sige så meget for at afsløre Madre. William spærret øjnene op i forskrækkelse. Madre kommer ikke til at blive nådig, hvis hun mistænkte ham for svig i mod aftalen.

Hør her, sagde William og svælget. Jeg ønsker ikke at blive involveret i nogle af jeres uoverensstemmelser. Jeg ønsker kun at få fortsætte min tilværelse her. Jeg vil nødtigt blive forhørt mere om den sag og håber du fandt det du kom for – uden min hjælp. Kan vi sige det så? Spørgsmålet hang i luften. Genokraten smilte tilfreds. Jeg behøver ikke mere fra dig. Jeg har egentlig kun blevet forsikret i min mistanke og ved nu hvordan jeg skal fortsætte sagerne på institutionen. Hun så hans bekymrede blik. Tag det helt med ro. Jeg kommer kun til at afsløre at mine utro kollegaer er udpresset. Så kan jeg fjerne den trussel eller den person.

Men der er en ting i det hele med dig jeg ikke får til at passe. En enkelt gynokrat, og i hvert fald ikke den, har den myndighed og magt at du kan fortsætte som du gør. Er der flere involveret i dette? Nåh, sagde han og trak på det. Du er ikke helt overbevisende, sagde hun. Har andre besøgt dig? Vel, måske 1 eller 2. Hvem? De brugte nok ikke sine rigtige navn til mig. Nåh, men de repræsenteret vel noget? De sagde de var nogle Lilliths. Hun knep øjnene. Nogen af den type ville ikke komme hit frivilligt, og ærligtalt anser de sådanne som dig som uværdig et besøg. Hvis du taler sandt, så må der være mere til historien. Vel, sagde William, kollektivet anser min diagnose som et fundamentalt religiøst spørgsmål som de ikke finder ud af. Dermed holder de på et veto ovenfor Gynokratiets beslutninger. De er usikre på om XXY er en kreation eller evolution. Desuden kan det være at jeg får amnesti af dem.

Genokraten blev målløs. Hun forstod situationen, men anede ikke hvordan hun kunne forholde sig til den nye problemstilling. I udgangspunktet var hun forberedt på at skabe en 'frivillig tvangssituation' hvor William endte op som en testperson på laboratoriet. Men der ville være dumdrigt at trodse Lillithianerne. Desuden, Gynokraten burde have gjort noget tilsvarende hendes egen plan. At han fremdeles var der i bedste velgående, var nok hellere en bekræftelse på den fastlåste situation han var i. William så hendes tankefulde blik og tænkte hun måske indså at det ikke bare var at udsætte ham for hvad det nu end var hun pønset på. Han ville ikke ende op som en eller anden Chris eller Karsten.

William, trak pusten og sagde, jeg havde to venner på centeret. En Chris og en Karsten, lagde han til. Genokraten undertrykket et fnys. Jeg har så naturlignok læst en del om mit afvig og andre, - så som alle varianter fra 45-X til 49-XXXXY. Nåh, lød det overrasket. Så siden jeg har nogle svar til gode, så kan jeg vel spørge om det tema? Hun nikkede. Jeg kendte oprindeligt Chris fra mandfolkeskolen. Men da jeg mødte han i centeret var han fysisk forandret. En beskrivelse vil omtrent være som den om en X-45. Så mit spørgsmål er, bliver nogle drenge genmodificeret fra XY-46 til X-45? Genokraten var forbavset over spørgsmålet fordi det tydede på relevante refleksioner. Jeg kan selvfølgelig ikke afsløre vor forskning og udvikling til civilister af nogen stand. Hvad med en XYY-48? kan en sådan person modificeres til at blive en YY-46? Altså, genetisk set en rigtig mand. Gynokraten spærret op sine øjne og stirret på ham. Det gik en god stund med spænding i luften. Til sidst sagde hun bare, jeg skal lade som om det spørgsmål ikke er spurgt, - og det råder jeg dig til også, la hun til.

William brød spændingen med at hente endda to flasker i købeskabet. Hun tog den imod og drag tørstigt. Han kneb lepperne sammen før han spurgte. Ok, jeg skal glemme det. Men så har jeg et andet spørgsmål i stedet. Der er rygter om en såkaldt 'womb factory' – hvilket vil betyde 'livmor fabrik'. Er det sandt? Det er da ingen hemmelighed. Tvært imod, det er en af vores prestigeprojekt. Vi har nu 50000 sådanne kunstige surrogat mødre, der gror frem babyer fra befrugtet æg til fødsel. Der er ingen komplikationer, risiko eller fertilitetsproblem for moren. Desuden kan babyen få ekstra næring, informationer, samt monitoreres kontinuerlig. Hidtil er det en stor succes, både med piger og drenge. William så for sig at piger fik alt det nødvendige for en bedre udvikling. Avlscenter bliver med andre ord helt unødvendigt og historie.

William måbet over hvad den sidste sætning kunne betyde. Det kunne blive helt unødvendigt med mænd for at befrugte kvinder. Hele produktionen av sædceller kunne ske i laboratoriske fabrikker. Kvinder kunne afgive et æg på livmorsfabrikken og få det befrugtet med fabrikssæd. Med alt hun fortalte så var det nemt at konkludere med at mænd og deres androgen bliver unødvendig for graviditet. Ikke bare det, - men disse babyer i livmorsfabrikkerne var ikke under forældres naturlige beskyttelses-instinkt mere. De kunne blive genetisk manipuleret helt til Genokraternes evne og vilje. William havde en række nye relevante spørgsmål, men han våget ikke at spørge mere. Hun ville antagelig blive alarmeret, så han ikke kunne vide hvad en så mægtig androfobisk kvinde kunne finde på.

Men det var for sent. Gynokraten passerede ham tæt og han følte et stik i overarmen. Han kikket ned på armen og så der var et en lille prik, som fra en sprøjte. Hun smilede til han og sagde. Nåh, bare roligt, lægens ordre. Vi har en pligt og ret til at udøve helsefremmede tiltag på civilbefolkningen. Du viste nogle symptom på influenza og du fik en af vores nyeste vacciner. Det er ret effektivt. Jeg har ikke influenza, sagde han. Ej hellere behøver jeg nogen vaccine. Så fortæl mig hvad det virkelig er. En forsikring, kun. Både for dig og alle os andre. Man ved jo ikke hvad du kan få på dine jagtture, både i skov og her. Det er en forsikring imod spredning af uønskede influencer. Så vid at jeg stiller altid til disposition, hvis din helse er truet, - eller nogle andre hos os og ellers i samfundet.

Aldrig før havde William følt sig så truet, som nu af helsevæsenet. Men den uklare trussel var tydelig nok, han var nu også i under Genokratiets magt – så som Gynokratiet og Lillithianerne.

Han blev nødt til at gøre noget helt andet for at koble af de tanker. Han gik ud. Han så pavillonen og tænkte på haren. Straks etter var han i gang med at flå, rense og filetere den som instruktionsvideoerne viste. Aldrig nogen gang tidligere havde han smagt noget så naturlig godt som den harestep. Ingen industrialiseret mad kunne sammenlignes med de sanseoplevelser han gav sig selv med at være sin egen jæger, kok og gæst. – igen – han blev endda mere overbevist at nogle ting er rigtigt og galt, - uanset hvad andre siger.